

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XXVII. Quod privatus amor a summo bono maxime retardat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

te uti, non desiderio nimio implicari.

Abjicere omnia non licet, quia natura sustentanda est: requirere autem superflua, & quæ magis delectant, lex sancta prohibet: nam alias caro adversus spiritum insolefceret.

Inter hæc, quæso, manus tua me regat, & doceat, ne quid nimium fiat.

CAPUT XXVII.

Quod privatus amor a summo bono maxime retardat.

I. **F**ili, oportet te dare totum pro toto, & nihil tuiipfius esse.

Scito, quod amor tuiipfius magis nocet tibi, quam aliqua res mundi.

Secundum amorem, & affectum quem geris, quælibet res plus, vel minus adhæret.

Si fuerit amor tuus purus, simplex, & bene ordinatus, eris sine captivitate rerum.

Noli concupiscere, quod non licet habere: noli habere, quod te potest impedire, & libertate interiori privare.

Mirum, quod non ex toto fundo cordis te ipsum mihi committis cum omnibus, quæ desiderare potes, vel habere.

2. Quare vano mœrore consume-
ris? Cur superfluis curis fatigaris?

Sta ad beneplacitum meum, & nul-
lum patieris detrimentum.

Si quæris hoc vel illud, & volue-
ris esse ibi vel ibi, propter tuum
commodum, & proprium beneplaci-
tum magis habendum: nunquam eris
in quietudine, nec liber a sollicitu-
dine, quia in omni re reperietur ali-
quis defectus, & in omni loco erit,
qui adversetur.

3. Juvat igitur non quælibet res
adepta, vel multiplicata exterius:
sed potius contempta, & decisa ex
corde radicitus.

Quod non tantum de censu æris

M 5

&

& divitiarum intelligas, sed de honoris etiam ambitu, ac vanæ laudationis desiderio, quæ omnia transeunt cum mundo.

Munit parum locus, si deest spiritus fervoris: nec diu stabit pax illa quæ sita forinsecus, si vacat a vero fundamento status cordis, hoc est, nisi steteris in me; permutare te potes, sed non meliorare.

Nam occasione orta, & accepta invenies, quod fugisti, & amplius.

ORATIO.

Pro purgatione mentis.

Confirma me Deus per gratiam sancti Spiritus.

Da virtutem corroborari in interiori homine, & cor meum ab omni inutili sollicitudine, & angore evacuare, nec variis desideriis trahi cuiuscunque rei vilis, aut pretiosæ, sed omnia inspicere sicut transeuntia, & me pariter cum illis transeunturum.

Quia

Quia nihil permanens sub sole, ubi
omnia vanitas, & afflictio spiritus.
O quam sapiens, qui ita considerat!

Da mihi Domine, cœlestem sapien-
tiam, ut discam te super omnia quæ-
rere, & invenire, super omnia sape-
re, & diligere: & cætera secundum
ordinem sapientiæ tuæ, prout sunt,
intelligere.

Da prudenter declinare blandien-
tem, & patienter ferre adversantem.

Quia hæc magna sapientia, non
moveri omni vento verborum, nec
aurem male blandienti præbere Sire-
ni: sic enim incepta pergatur via
sœcure.

CAPUT XXVIII.

Contra linguas obtrectatorum.

I. **F**ili, non ægre feras, si quidam
de te male senserint: & dixe-
rint, quod non libenter audias.

Tu deteriora de teipso sentire de-
bes, & neminem deteriorem te cre-
dere.

Si